

KOZMICKÝ VÝVOJ
 STROFA I.
 Večný zdroj
 (vesmír) zahalený do
 svojho neviditeľného rúcha
 (nerozlíšenej
 vesmírnej hmoty)
 opäť raz zadriemal
 na 7 večností (vekov).
 Čas neexistoval,
 pretože on spal
 v nekonečnej náruči.
 Univerzálna myseľ nebola,
 pretože tam neboli žiadne
 Ah-hi (nebeské bytosti),
 aby ju pojali.
 Sedem ciest k blaženosti
 (Nirváne) neexistovalo.
 Veľké príčiny utrpenia
 neexistovali,
 pretože nebol nikto,
 kto by ich vytvoril
 a bol do nich chytený.
 Iba temnota vyplňala
 všetko nekonečné, pretože
 otec, matka a syn
 boli znovu raz jedným
 a syn sa ešte neprebudil
 do nového kolesa (sveta)
 a do svojej púti na ňom.
 Sedem vznešených pánov
 (Sedem Tvorivých Duchov
 alebo hierarchia Archanjelov)
 a sedem právd
 muselo prestať existovať
 a Vesmír,
 syn Potreby
 bol ponorený
 do Paranishpanna
 (absolútnej dokonalosti),
 aby bol vydýchnutý tým,
 čo je a predsa nie je.
 Neexistovalo nič.
 S príčinou existencie
 bolo skoncované;
 to viditeľné, čo bolo
 a neviditeľné, čo je,
 odpočívali vo večnom nebytí
 – jedinej bytosti
 Iba jediná forma existencie

sa rozťahovala
 bezmedzne, nekonečne,
 bezdôvodne,
 v bezsennom spánku
 (jeden zo siedmich
 stavov vedomia)
 a život pulzoval nevedome
 vo vesmírnom priestore,
 prostredníctvom tej
 vše-prítomnosti, ktorá je
 vnímaná otvoreným okom
 Dangma (očistenej duše).
 Kde ale bola
 Dangma (očistená duša),
 keď Alaya (Duša)
 vesmíru bola v Paramartha
 (Seba-uvedomení)
 a veľké koleso bolo
 Anupadaka
 (Dhyani-Budhovia,
 splynutí s absolútnom)?
 STROFA II.
 Kde boli stavitelia,
 žiariví synovia
 Manvantarického úsvitu
 (skutoční stvoritelia
 vesmíru)?
 V neznámej temnote
 v ich Ah-hi
 Paranishpanna
 (Absolútno).
 Tvorcovia formy
 z bez-formy —
 koreňa sveta —
 Devamatri
 (Vesmírny Priestor)
 a Svabhavat (Podstata
 a koreň všetkých vecí),
 odpočívali v blaženosti
 ne-bytia.
 Kde bolo ticho?
 Kde uši, aby ho zachytili?
 Nie, neexistovalo
 ani ticho ani zvuk;
 nič okrem neustáleho
 večného dychu,
 ktorý nevedel sám o sebe.
 Hodina ešte neudrela.
 Lúč sa ešte nevzplanul
 v Zárodku;

Matripadma
 (materský lotos)
 ešte nevypučal.
 Jeho srdce sa ešte neotvorilo
 pre jediný lúč,
 aby vstúpil, odtiaľ padol,
 ako traja (trojuholník)
 do štyroch (štvorzložkový)
 do kola Máje (ilúzie).
 Sedem synov
 sa ešte nenarodilo
 z pavučiny svetla.
 Bola iba samotná temnota,
 matka-i-otec,
 Svabhavat (Podstata
 a koreň všetkých vecí);
 a Svabhavat bola v temnote.
 Tieto dva sú Zárodok
 a Zárodok je jeden.
 Vesmír bol stále ukrytý
 v Božej myšlienke
 a na Božej hrudi...
 STROFA III.
 Posledná vibrácia
 siedmej večnosti sa
 rozochvieva v nekonečnosti.
 Matka mohutnie,
 rozťahujúc sa z vnútra von
 ako púčik lotosu.
 Vibrácia uháňa,
 dotýkajúc sa svojím
 letiacim krídlom
 celého vesmíru a zárodka,
 ktorý prebýva v temnote:
 temnota ktorá dýcha
 nad driemajúcimi
 vodami života...
 Temnota vyžaruje svetlo
 a svetlo posielá
 jeden osamotený lúč
 do hlbín matky.
 Ten lúč prechádza
 panenským vajcom,
 spôsobuje, že večné vajce
 sa rozochvieva a
 a vydáva nevečná zárodok,
 ktorý sa zhustí
 do vajca – sveta.
 Potom sa tri (trojuholník)
 prepadnú do štyroch

<p>(štvorzložkový). Žiarivá podstata sa stáva sedmičkou vo vnútri, sedmičkou navonok. Žiarivé vajce, ktoré je samo v sebe troma, sa zráža a rozširuje v mliečne bielych zrazeninách (Mliečna Dráha) cez hlbiny matky, koreň, ktorý rastie v hĺbinách oceána života. Koreň zotráva, svetlo zotráva, zrazeniny zostávajú a predsa Oeaoohoo (Otec – Matka Bohov) je jedným. Koreň života bol v každej kvapke nesmrteľnosti a ten oceán bolo žiarivé svetlo, ktoré bolo ohňom, teplom a pohybom. Temnota zmizla a viac nebola. Zmizla vo svojej vlastnej podstate, tele z ohňa a vody, alebo otcovi a matke. Hľa, ó Lanoo (študent)! Žiarivé dieťa dvoch, bezpríkladnej ligotavej slávy: Svetlý Vesmírny Syn Temného Vesmíru, ktorý sa vynára z hĺbok veľkých temných vôd. To je Oeaoohoo mladší (nový Život), žiari ako syn; on je žeravým Božským Drakom Múdrosti; Jeden je Štyrmi a Štyri v sebe pojíma Tri a Jednota vytvára Sapta (sedmička), v ktorej sú siedmi, z ktorých sa stáva Tridasa</p>	<p>(alebo hostitelia a zástupy). Hľa, ako dvíha závoj a rozvíja ho z východu na západ. Zatvára to, čo je hore a ponecháva to dolné, aby bolo videné ako veľká ilúzia. Označuje miesta pre žiarivých (hviezdy) a mení vyšší (vesmír) na bezbrehé more ohňa, a toho prejaveneho do veľkých vôd. Kde bol zárodok a kde bola teraz temnota? Kde je duch ohňa, ktorý horí v tvojej lampe, ó Lanoo (študent)? Zárodok je ten a to je svetlo, bielo žiarivý syn temného skrytého otca. Svetlo je chladný plameň a plameň je oheň, a oheň vytvára teplo, ktorý sa podrobujú vode: voda života vo veľkej matke (chaose). Otec-Matka pradiť sieť, ktorej horný koniec je upevnený k duchu — svetlu jednej temnoty — a dolný koniec ku tienistému koncu, hmote; a táto sieť je vesmírom upradeným z dvoch substancií vyrobených z jednej, a to Svabhavat (Podstata a koreň všetkých vecí). Tá (sieť) sa rozpína, keď dych ohňa (Otec) je na nej; sťahuje sa, keď sa jej dotýka dych matky (podstata hmoty.) Potom synovia (elementy so svojou</p>	<p>individuálnou inteligenciou) sa oddeľujú a rozptyľujú, aby sa navrátili do lona svojej matky na konci veľkého dňa, a znovu sa s ňou zjednotili; keď sa ochladzuje, stáva sa žiarivým a keď synovia expandujú a sťahujú sa sami o sebe a v srdciach; objímajú nekonečnosť. Potom Svabhavat (Podstata a koreň všetkých vecí) posielala Fohata (Staviteľ Staviteľov), aby upevnil atómy. Každý je časťou siete (vesmíru). Odrážajú „Samo-Existujúceho Pána“ ako zrkadlo, každý sa stáva striedavo jedným svetom. STROFA IV. Počúvajte, vy Synovia Zeme, svojich inštruktorov – Synov Ohňa. Naučte sa, neexistuje ani prvé ani posledné, pretože všetko je jedným: číslo pochádzajúce z čísla. Naučte sa, čo sme sa my, ktorí pochádzame z Prvotnej Sedmičky, my, ktorí sme zrodení z Prvotného Plameňa, naučili od našich otcov... Od žiary svetla – lúč z večnej temnoty – vymrštil do vesmíru znovu - prebudené energie; jednu z vajca, šesť a päť. Potom tri, jednu, štyri, jednu, päť – celkovo dvakrát sedem. A tieto sú podstatami plameňov, elementov, staviteľov, čísel,</p>
--	---	---

arupa (beztvarého),
rupa (toho s telami)
a silu Božského Človeka
– celkový počet.
A z Božského Človeka
vyžarovali formy, iskry,
posvätné zvieratá
a poslovia posvätných otcov
vo svätej štvorici.
Toto bola armáda zvuku
(pravzor „Slova“)
– božskej matky siedmych.
Iskry siedmych
sú podriadenými
a služobníkmi prvého
druhého, tretieho,
štvrtého, piateho,
šiesteho a siedmeho
zo sedmičky.
Tieto „iskry“ sú nazývané
gule, trojuholníky, kocky,
čiary a modelári;
pretože tak znie
Večná Nidana
(dvanásť Nidán
je príčinou existencie)
– Oeaoho
(Otec-Matka Bohov),
ktorý je:
„Temnota“ bez hraníc
alebo ne-číslo,
Adi-Nidana Svabhavat
(mystická Podstata,
koreň všetkých bytostí):
to ○.
(nekonečný kruh)
Adi-Sanat
(Svätý Starý),
číslo, pretože on je jeden.
Hlas Pána Svabhavat
(Podstata, koreň
všetkých vecí), čísla, pretože
on je jednotkou a deviatkou.
„Beztvarý štvorec.“
A tieto tri uzavreté
v tom ○.
(nekonečný kruh)
sú posvätnou štvoricou
a desať je arupa
(beztvarý) vesmír.

Potom prichádzajú „synovia“,
sedem bojovníkov,
jeden, ten ôsmy
zvýšil (Slnko),
a jeho dych, ktorý je
tvorcom svetla.
Potom druhí siedmi,
ktorí sú Lipika (pisatelia),
vytvorení trojicou
(Slovo, Hlas a Duch).
Odmietnutý syn
(Slnko) je jeden.
„Synov-slnká“
je nespočetne.